

L'Estat Català ★

PUBLICACIÓ DE ORIENTACIÓ NACIONAL

Direcció: FRANCESC MACIÀ, Diputat

Patriotes!

El nucli nacionalista radical, format pels elements que integren la bandera radical i intransigent de L'ESTAT CATALÀ, no us recomanen pas l'abstenció electoral; però si que us recomanen que, ni per un instant, la tasca electoral pugui esdevenir obstacle a l'acció alliberadora de la Pàtria.

Creure en l'èxit de possibles campanyes parlamentàries o dimanants d'una acció política determinada, és passar vint anys més d'ineficàcia patriòtica i retrassar el moviment d'emancipació catalana.

El nostre vot, que no és una ridícula papereta, sinó desig vehement de Llibertat, és per al primer heroi patriota que caigui en les futures batalles.

L'únic, el veritable plebiscit patriòtic és el de l'Organització Nacional de L'Estat Català.

La pruija electoral

D'ençà de l'aparició del Catalanisme a la via pública el fet electoral ha dividit les opinions dels patriotes i ha apassionat de debó precisament als elements, que ens diuen, extrems del Nacionalisme. Mai com ara en que l'opinió radical del Catalanisme és més nombrosa i ve apoiada de vint anys ençà d'inutilitat electoral, és quan aquesta qüestió es debat en més vehemència en el si dels cercles nacionalistes.

Per això ni volem avui dedicar-hi una particular atenció ja que novament la lluita electoral a que ens convida l'Estat espanyol, fa que nosaltres tinguem d'exterioritzar el nostre criteri i molt especialment, quan en la nostra capitalitat catalana s'hi presentarà una candidatura nacionalista en la que no tenim inconvenient d'adjetivar d'integral.

Com creiem que és una qüestió que dimana de les variacions que en aquets darrers temps sofreix el nostre Nacionalisme i cada dia que passa se susciten nous problemes a resoldre, no hem trobat cap inconvenient en parlar-ne, ben clarament i sens eufemismes.

Eleccions de Diputats a les Corts d'Espanya. — El primer argument que ens fan els partidaris de l'intervenció electoral és de que la representació a Corts per Barcelona i districtes principals de la nostra terra, siga nacionalista.

Això seria una prova patent de la nostra poixança patriòtica i privaria que enemics declarats de Catalunya ostentessin representacions ilegítimes.

Suposem, doncs, que la representació de Barcelona i districtes del reste de Catalunya, no solament fos quasi tota nacionalista, sinó que el carac-

ter nacionalista que caracteritzés a n'aquets representants, fos extremista. Suposem també, que han passat molts dies, mesos i potser algun any i que el Nacionalisme Català ha obtingut de que els cens electoral siga una cosa pura i immaculada, d'on en rafi diàfana la nostra voluntat nacional. Suposem també, que el poble català per una gran majoria s'avingui amb les solucions radicals del Nacionalisme o quant menys s'avé amb certa integritat d'ideal que permet donar la batalla i que la batalla electoral es dóna i surten tants o quants patriotes amb la representació popular.

Suposem també, que no existeixen, un grapat de detalls i punts d'ovir que no és convenient ni patriòtic exterioritzar. Doncs bé, ara nosaltres preguntem: ¿Què faran aquets bons i immaculats patriotes, amb la seva representació popular, per la Causa lliberadora de Catalunya? Serviran a la nostra organització radical i revolucionària, amb la seva immunitat parlamentària? No. L'experiència ens demostra que l'immunitat parlamentària serveix de ben poca cosa.

Aniran a Madrid a pronunciar l'ultimatum del nostre maximalisme nacionalista? ¿Es que per ventura diran a Madrid quelcom més que ço que ha dit múltiples vegades el nostre capdill Macià? Es que promouent tumultes a la Cambra espanyola, fareu girar els ulls, vers nosaltres als demés pobles de l'Europa o del reste del món? Creiem, que si per lograr sols poguer treballar sota la minsa ombra d'un representant a les Corts d'Espanya, el catalanisme té de realitzar tants esforços i perdre endebades tantes energies, valdria més que trenquessim les armes per endavant,